Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►**B**

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 691/2011

ze dne 6. července 2011

o evropských environmentálních hospodářských účtech

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 192, 22.7.2011, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 538/2014 ze dne 16. dubna 2014	L 158	113	27.5.2014
►**M2**	Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/125 ze dne 19. listopadu 2021	L 20	40	31.1.2022

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 69 (691/2011)

▼B

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 691/2011

ze dne 6. července 2011

o evropských environmentálních hospodářských účtech

(Text s významem pro EHP)

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví společný rámec pro sběr, sestavování, předávání a vyhodnocování evropských environmentálních hospodářských účtů za účelem vytváření environmentálních hospodářských účtů jakožto satelitních účtů k ESA 95 tím, že stanoví metodiku, společné standardy, definice, klasifikace a účetní pravidla, jež mají být používány pro sestavování environmentálních hospodářských účtů.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „emisí do ovzduší“ fyzický tok plynných látek nebo prachových částic z národního hospodářství (výrobních nebo spotřebních procesů) do ovzduší, které je součástí systému životního prostředí;

2) „daní související s životním prostředím“ daň, jejíž daňový základ tvoří fyzická jednotka (případně její zástupná jednotka) něčeho, co má určitý prokázaný negativní vliv na životní prostředí, a která je v systému ESA-95 označena jako daň;

3) „účty materiálových toků na makroekonomické úrovni (EW-MFA)“ ucelené zaznamenávání materiálových vstupů do národního hospodářství, změn materiálových zásob v hospodářství a materiálových výstupů do jiných hospodářství nebo do životního prostředí;

▼M1

4) „výdaji na ochranu životního prostředí“ ekonomické zdroje věnované rezidentskými jednotkami na ochranu životního prostředí. Ochrana životního prostředí zahrnuje všechny činnosti a úkony, jejichž hlavním účelem je prevence, snižování a odstranění znečištění a jakéhokoli jiného zhoršování stavu životního prostředí. Tyto činnosti a úkony zahrnují všechny kroky vedoucí k uvedení životního prostředí do původního stavu před jeho zhoršením. Vyloučeny z této definice jsou činnosti, jejichž primárním cílem je zabezpečení technických potřeb nebo interních požadavků týkajících se hygieny nebo bezpečnosti a ochrany v podniku nebo jiné instituci, i když mají kladný vliv na životní prostředí;

5) „sektorem environmentálního zboží a služeb“ ekonomické činnosti národního hospodářství, které vytvářejí environmentální produkty (environmentální zboží a služby). Environmentální produkty jsou produkty, které byly vyrobeny s cílem ochrany životního prostředí,

▼M1

jak je uvedeno v bodě 4, a hospodaření s přírodními zdroji. Hospodaření s přírodními zdroji zahrnuje ochranu, udržování a zlepšování stavu přírodních zdrojů, a tudíž jejich ochranu před znehodnocováním;

6) „účty fyzických energetických toků“ ucelené sestavování fyzických energetických toků do národního hospodářství, toků obíhajících uvnitř hospodářství a výstupů do jiných hospodářství nebo do životního prostředí.

▼B

Článek 3

Moduly

1. Environmentální hospodářské účty, které mají být sestavovány v rámci společného rámce podle článku 1, se dělí do těchto modulů:

a) modul pro účty emisí do ovzduší uvedený v příloze I;

b) modul pro daně související s životním prostředím podle ekonomických činností uvedený v příloze II;

c) modul pro účty materiálových toků na makroekonomické úrovni uvedený v příloze III;

▼M1

d) modul účtů výdajů na ochranu životního prostředí uvedený v příloze IV;

e) modul účtů sektoru environmentálního zboží a služeb uvedený v příloze V;

f) modul účtů fyzických energetických toků uvedený v příloze VI.

▼B

2. Každá příloha obsahuje tyto údaje:

a) cíle, pro které mají být účty sestavovány;

b) rozsah pokrytí účtů;

c) seznam ukazatelů, pro které mají být sestavovány a předávány údaje;

d) první referenční rok, četnost a lhůty pro předávání sestavených uvedených účtů;

e) vykazovací tabulky;

f) maximální délku přechodných období uvedených v článku 8, na která může Komise povolit výjimky.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9, je-li to nezbytné s ohledem na environmentální, hospodářský nebo technický vývoj, za účelem:

a) poskytnutí metodických pokynů a

b) aktualizace příloh uvedených v odstavci 1 týkající se informací uvedených v odst. 2 písm. c), d) a e),

Při výkonu pravomoci podle tohoto odstavce Komise zajistí, aby jí vydané akty v přenesené pravomoci nepředstavovaly pro členské státy a respondenty další podstatnou administrativní zátěž.

▼M1

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9 za účelem upřesnění energetických produktů uvedených v oddíle 3 přílohy VI na základě seznamů obsažených v přílohách nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ([1]).

Uvedené akty v přenesené pravomoci nesmějí znamenat výraznou dodatečnou zátěž pro členské státy ani respondenty. Při sestavování a následné aktualizaci seznamů uvedených v prvním pododstavci Komise řádně odůvodňuje své kroky a v případě potřeby využívá pomoci příslušných odborníků na analýzy nákladové efektivity, včetně posouzení zátěže pro respondenty a výrobních nákladů.

5. S cílem usnadnit jednotné uplatňování přílohy V vytvoří Komise do 31. prosince 2015 prostřednictvím prováděcích aktů orientační přehled environmentálního zboží a služeb a ekonomických činností, které mají být zahrnuty do přílohy V podle těchto kategorií: specifické environmentální služby, výhradně environmentální produkty (související produkty), upravené zboží a environmentální technologie. Komise tento přehled podle potřeby aktualizuje.

Prováděcí akty uvedené v prvním pododstavci se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

▼B

Článek 4

Pilotní studie

1. Komise vypracuje program pro pilotní studie, které by měly členské státy provést na základě dobrovolnosti, s cílem zlepšit kvalitu vykazování a údajů, vytvořit dlouhodobé časové řady a vyvinout metodiku. Program zahrnuje pilotní studie, které mají ověřit proveditelnost zavedení nových modulů environmentálních hospodářských účtů. Při vypracovávání tohoto programu Komise zajistí, aby členským státům a respondentům nevznikla žádná další administrativní nebo finanční zátěž.

2. Závěry z pilotních studií Komise vyhodnotí a zveřejní, přičemž vezme v úvahu přínosy dostupnosti údajů v poměru k nákladům na jejich sběr a k administrativní zátěži respondentů. Tyto závěry se zohlední v návrzích na zavedení nových modulů environmentálních hospodářských účtů, jež může Komise zahrnout do zprávy podle článku 10.

Článek 5

Sběr údajů

1. V souladu s přílohami tohoto nařízení členské státy shromažďují údaje nezbytné pro sledování ukazatelů uvedených v čl. 3 odst. 2 písm. c).

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice (Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1).

▼B

2. Členské státy shromažďují potřebné údaje tak, že uplatní zásadu administrativního zjednodušení a kombinují tyto zdroje:

a) zjišťování;

b) postupy statistického odhadování v případě, že některé ukazatele nebyly sledovány u všech jednotek;

c) administrativní zdroje.

3. Členské státy informují Komisi a poskytnou podrobné údaje o použitých metodách a zdrojích.

Článek 6

Předávání údajů Komisi (Eurostatu)

1. Členské státy předají Komisi (Eurostatu) údaje uvedené v přílohách, včetně důvěrných údajů, a to ve lhůtách stanovených v těchto přílohách.

2. Údaje se předávají v příslušném technickém formátu, který stanoví Komise prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

Článek 7

Posouzení kvality

1. Pro účely tohoto nařízení se na údaje, které mají být předány, použijí kritéria kvality uvedená v čl. 12 odst. 1 nařízení (ES) č. 223/2009.

2. Členské státy předloží Komisi (Eurostatu) zprávu o kvalitě předávaných údajů.

3. Při uplatňování kritérií kvality uvedených v odstavci 1 na údaje, na které se vztahuje toto nařízení, přijme Komise prováděcí akty ke stanovení způsobu zpracování, struktury a periodicity zpráv o kvalitě. Tyto akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

4. Komise (Eurostat) posoudí kvalitu předávaných údajů a může do jednoho měsíce od jejich obdržení požádat dotyčný členský stát, aby předložil doplňující informace ohledně těchto údajů nebo případně souboru revidovaných údajů.

Článek 8

Výjimky

1. Komise může přijmout prováděcí akty, kterými povolí členským státům během přechodných období uvedených v přílohách výjimky, pokud jejich vnitrostátní statistické systémy vyžadují rozsáhlé úpravy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.

▼M1

2. Za účelem získání výjimky podle odstavce 1 pro přílohy I, II a III předloží dotyčný členský stát Komisi řádně odůvodněnou žádost do 12. listopadu 2011. Za účelem získání výjimky podle odstavce 1 pro přílohy IV, V a VI předloží dotyčný členský stát Komisi řádně odůvodněnou žádost do 17. září 2014.

▼B

Článek 9

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

▼M1

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3 odst. 3 a 4 je Komisi svěřena na dobu pěti let od 11. srpna 2011. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 3 odst. 3 a 4 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

▼B

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

▼M1

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3 odst. 3 a 4 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

▼B

Článek 10

Zprávy a přezkum

Komise předloží do 31. prosince 2013 Evropskému parlamentu a Radě a poté jim předkládá každé tři roky zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Ve zprávě se vyhodnotí zejména kvalita předávaných údajů, metody shromažďování údajů, administrativní zátěž pro členské státy a respondenty, jakož i proveditelnost a efektivnost těchto statistik.

Ke zprávě budou ve vhodných případech a s přihlédnutím k závěrům podle čl. 4 odst. 2 připojeny návrhy:

▼B

— na zavedení nových modulů environmentálních hospodářských účtů, jako jsou například výdaje a výnosy spojené s ochranou životního prostředí (EPER)/účty výdajů na ochranu životního prostředí (EPEA), sektor environmentálního zboží a služeb (EGSS), účty energií, dotace související s životním prostředím, účty výdajů na využívání, správu a řízení přírodních zdrojů (RUMEA), účty vody (kvantitativní a kvalitativní), účty odpadů, účty lesů, účty ekosystémových služeb, účty materiálových zásob na makroekonomické úrovni (EW-MSA) a měření nevyužitých vytěžených zemních materiálů (včetně zeminy),

— zaměřené na další zvyšování kvality údajů a metod jejich shromažďování, čímž se zlepší pokrytí a srovnatelnost údajů a sníží administrativní zátěž pro podniky a správní orgány.

Článek 11

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro evropský statistický systém zřízený nařízením (ES) č. 223/2009. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 12

Vstup v platnost

Tato nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

▼B

PŘÍLOHA I

MODUL PRO ÚČTY EMISÍ DO OVZDUŠÍ

Oddíl 1

CÍLE

V účtech emisí do ovzduší se zaznamenávají a poskytují údaje o emisích do ovzduší způsobem, který je slučitelný se systémem národních účtů. Zaznamenávají se v nich emise do ovzduší z národního hospodářství v členění podle ekonomických činností, při kterých k emisím dochází, vymezených v ESA 95. Ekonomické činnosti zahrnují výrobu a spotřebu.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány v rámci účtů emisí do ovzduší. Tyto údaje se zpracovávají způsobem, který uvádí do souvislosti emise s ekonomickými činnostmi výroby a spotřeby hospodářských odvětví a domácností. Údaje o přímých emisích vykazované podle tohoto nařízení budou kombinovány s tabulkami hospodářských vstupů a výstupů, tabulkami dodávek a užití a s údaji o spotřebě domácností, které jsou již poskytovány Komisi (Eurostatu) v rámci vykazování ESA 95.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Účty emisí do ovzduší mají stejné hranice systému jako ESA 95 a rovněž vycházejí ze zásady rezidence.

Pojem rezidence v souladu s ESA 95 vychází z těchto zásad: jednotka je rezidentskou jednotkou země, pokud je její ekonomický zájem soustředěn na ekonomickém území této země, tedy pokud se po delší dobu (jeden rok nebo více) zabývá ekonomickými činnostmi na tomto území.

V účtech emisí do ovzduší se zaznamenávají emise pocházející z činnosti všech rezidentských jednotek bez ohledu na to, kde z geografického hlediska k těmto emisím skutečně dochází.

V účtech emisí do ovzduší se zaznamenávají toky reziduálních plynných látek a prachových částic pocházející z národního hospodářství a vstupující do ovzduší. Pro účely tohoto nařízení výraz „ovzduší“ označuje součást systému životního prostředí. Hranice systému označuje rozhraní mezi národním hospodářstvím (jako součástí hospodářského systému) a ovzduším (jako součástí systému životního prostředí). Po překročení hranice systému se vypouštěné látky dostávají mimo jakoukoli lidskou kontrolu, stávají se součástí přirozených látkových cyklů a mohou různým způsobem ovlivňovat životní prostředí.

▼M2

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy vypracovávají statistiku o emisích těchto látek znečišťujících ovzduší:

Název	**Označení**	Vykazovací jednotka
Oxid uhličitý bez emisí z biomasy	CO_2	1 000 tun (Gg)
Oxid uhličitý z biomasy	CO_2 z biomasy	1 000 tun (Gg)

▼M2

Název	Označení	Vykazovací jednotka
Oxid dusný	N2O	tuny (Mg)
Methan	CH_4	tuny (Mg)
Zcela fluorované uhlovodíky	PFC	tuny (Mg) ekvivalentů CO_2
Částečně fluorované uhlovodíky	HFC	tuny (Mg) ekvivalentů CO_2
Fluorid sírový a fluorid dusitý	SF_6 NF_3	tuny (Mg) ekvivalentů CO_2
Oxidy dusíku	NOX	tuny (Mg) ekvivalentů NO_2
Nemethanové těkavé organické sloučeniny	NMVOC	tuny (Mg)
Oxid uhelnatý	CO	tuny (Mg)
Částice < 10 μm	PM10	tuny (Mg)
Částice < 2,5 μm	PM2,5	tuny (Mg)
Oxidy síry	SO_X	tuny (Mg) ekvivalentů SO_2
Amoniak	NH3	tuny (Mg)

Všechny údaje jsou uváděny s přesností na jedno desetinné místo.

▼B

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 21 měsíců od konce referenčního roku.

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady celkových hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-27. Kdykoliv je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok vstupu tohoto nařízení v platnost.

5. Při prvním předání údajů členské státy poskytnou také roční údaje za období od roku 2008 do prvního referenčního roku.

6. Při každém dalším předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n-4, n-3, n-2, n-1 a n, kde n je referenční rok.

▼M2

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

1. Údaje za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 jsou zpracovány podle hierarchické klasifikace ekonomických činností NACE Rev. 2 (úroveň agregace A*64) plně slučitelné s ESA-95. Dále se zpracovávají údaje o:

▼M2

— emisích do ovzduší z domácností,

— vyrovnávacích položkách, jimiž se rozumí vykazované položky, které jasně vyrovnávají rozdíly mezi účty emisí do ovzduší vykazovanými podle tohoto nařízení a údaji vykazovanými v oficiálních národních inventurách emisí do ovzduší.

2. Hierarchická klasifikace uvedená v odstavci 1 je následující:

Emise do ovzduší podle odvětví – NACE Rev. 2 (A*64)

Emise do ovzduší z domácností

— Doprava

— Topení/chlazení

— Ostatní

Vyrovnávací položky

Účty emisí do ovzduší celkem (hospodářská odvětví + domácnosti) za každý ukazatel uvedený v oddíle 3

Minus tuzemští rezidenti v zahraničí

— vnitrostátní rybářská plavidla operující v zahraničí

— pozemní doprava

— vodní doprava

— letecká doprava

Plus nerezidenti na území

\+ pozemní doprava

\+ vodní doprava

\+ letecká doprava

(+ nebo –) jiné úpravy a statistická diskrepance

= Celkové emise znečišťující látky X oznámené UNFCCC ([1])/ CLRTAP ([2])

▼B

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předávání údajů.

([1]) Rámcová úmluva Organizace spojených národů o změně klimatu.
([2]) Úmluva o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

▼B

PŘÍLOHA II

MODUL PRO DANĚ SOUVISEJÍCÍ S ŽIVOTNÍM PROSTŘEDÍM PODLE EKONOMICKÝCH ČINNOSTÍ

Oddíl 1

CÍLE

Statistiky o daních souvisejících s životním prostředím zaznamenávají a poskytují údaje z pohledu subjektů odvádějících tyto daně, a to způsobem, který je plně slučitelný s údaji vykazovanými v rámci systému ESA 95. Zaznamenávají příjmy národních hospodářství plynoucí z daní souvisejících s životním prostředí, v členění podle ekonomických činností. Ekonomické činnosti zahrnují výrobu a spotřebu.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány v rámci příjmů z daní souvisejících s životním prostředím v členění podle ekonomických činností.

Statistiky o daních souvisejících s životním prostředím mohou přímo využívat daňové statistiky a statistiky veřejných financí, ale použití daňových údajů vykazovaných v rámci systému ESA-95, je-li možné, má určité výhody.

Statistiky o daních souvisejících s životním prostředím vycházejí z částek doložených daňovými výměry a přiznáními nebo pokladním plněním s časovým rozlišením, aby se zajistil soulad se systémem ESA-95 a zlepšila se mezinárodní srovnatelnost.

Systém ESA-95 obsahuje rovněž informace o tom, která hospodářská odvětví a sektory odvádějí daně. Informace o daních vykazované v rámci systému ESA-95 lze najít v účtech institucionálních sektorů a v tabulkách dodávek a užití.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Daně související s životním prostředím mají stejné hranice systému jako ESA 95 a tvoří je povinné nekompenzované platby v hotovosti nebo dávky v naturáliích, které ukládají vládní instituce nebo orgány Unie.

Daně související s životním prostředím spadají do těchto kategoriích ESA 95:

— daně z výroby a dovozu (D.2),

— běžné daně z důchodu, kapitálu atd. (D.5),

— kapitálové daně (D.91).

▼M2

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy vypracovávají statistiky o daních souvisejících s životním prostředím podle těchto ukazatelů:

— daně z energií,

— daně z dopravy,

— daně ze znečištění,

— daně z využívání přírodních zdrojů.

Členské státy rovněž jako zvláštní ukazatel vykazují daňové vládní příjmy zaznamenané v Evropském systému účtů, které souvisejí s jejich účastí v systému EU pro obchodování s emisemi.

▼M2

Členské státy rovněž jako zvláštní ukazatel vykazují další daně související s životním prostředím, které byly zahrnuty do celkových daní z energie, dopravy, znečištění nebo zdrojů a které se vybírají z obsahu uhlíku v palivech (jiné daně z CO_2).

Všechny údaje se uvádějí v milionech národní měny.

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 16 měsíců od konce referenčního roku. Toto ustanovení platí od referenčního roku 2020.

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady celkových hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-27. Tam, kde je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok 2020.

5. Při každém předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n–4, n–3, n–2, n–1 a n, kde n je referenční rok. Členské státy mohou poskytovat jakékoli dostupné údaje pro jednotlivé roky předcházející roku 2016.

▼B

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

Údaje za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 se vykazují z pohledu subjektů odvádějících tyto daně.

V případě výrobců se údaje vykazují podle hierarchické klasifikace ekonomických činností NACE Rev. 2 (úroveň agregace A*64 v souladu s ESA 95).

V případě spotřebitelů se vykazují údaje pro:

— domácnosti,

— nerezidenty.

Není-li možné daň přiřadit jedné z výše uvedených skupin činností, vykazují se dané údaje jako nepřiřazené.

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předávání údajů.

▼B

PŘÍLOHA III

MODUL PRO ÚČTY MATERIÁLOVÝCH TOKŮ NA MAKROEKONOMICKÉ ÚROVNI (EW-MFA)

Oddíl 1

CÍLE

EW-MFA zahrnují všechny pevné, plynné a kapalné materiály vyjma toků vzduchu a vody, měřené v jednotkách hmotnosti za rok. Podobně jako systém národních účtů sledují EW-MFA dva hlavní cíle. Podrobné materiálové toky poskytují bohatou empirickou databázi pro řadu analytických studií. Využívají se také při sestavování různých ukazatelů materiálových toků na makroekonomické úrovni pro národní hospodářství.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány v rámci EW-MFA.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Rozdíl mezi zásobami a toky je stěžejní zásadou systému materiálových toků. Tok je obecně vzato proměnná, která měří množství za určité časové období, zatímco zásoba je proměnná, která měří množství v určitém okamžiku. EW-MFA je pojetím toků. Měří toky materiálových vstupů, výstupů a změny zásob v rámci celého hospodářství v jednotkách hmotnosti za rok.

EW-MFA logicky souvisí se zásadami systému národních účtů, například se zásadou rezidence. Zachycuje materiálové toky spojené s činnostmi všech rezidentských jednotek národního hospodářství nezávisle na jejich zeměpisné poloze.

V rámci EW-MFA se rozlišují dva relevantní typy materiálových toků přes hranice systému:

1. Materiálové toky mezi národním hospodářstvím a jeho přírodním prostředím. Jsou tvořeny těžbou materiálů (tj. surovin nebo přírodních materiálů) z přírodního prostředí a vypouštěním materiálů (často označovaných jako zbytkové látky) do přírodního prostředí.

2. Materiálové toky mezi národním hospodářstvím a ostatními částmi světového hospodářství. Sem patří dovoz a vývoz.

EW-MFA zahrnují veškeré toky, které překračují tyto hranice systému, i přírůstky zásob vytvořených člověkem. Žádné jiné materiálové toky uvnitř hospodářství v EW-MFA zachyceny nejsou. To znamená, že národní hospodářství je v EW-MFA zachyceno v celkovém vyjádření a například meziodvětvové dodávky produktů nejsou zaznamenávány. Obdobně jsou vyloučeny přirozené toky v přírodním prostředí.

▼B

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy v příslušných případech vypracují pro EW-MFA statistiku o ukazatelích vyjmenovaných v oddíle 5.

1. Domácí těžba (DE) zahrnuje množství pevných, kapalných a plynných materiálů (kromě vzduchu a vody) vytěžené z přírodního prostředí za dobu jednoho roku pro použití jako vstupy do hospodářství.

2. Fyzický dovoz a fyzický vývoz zahrnují všechny dovážené nebo vyvážené komodity vyjádřené v jednotkách hmotnosti. Obchodované komodity zahrnují zboží ve všech fázích zpracování od surovin po hotové výrobky.

▼M2

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 16 měsíců od konce referenčního roku. Toto ustanovení platí od referenčního roku 2021.

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady celkových hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-27. Tam, kde je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok 2021.

5. Při každém předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n–4, n–3, n–2, n–1 a n, kde n je referenční rok. Členské státy mohou poskytovat jakékoli dostupné údaje pro jednotlivé roky předcházející roku 2017.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

Pro ukazatele uvedené v následujících tabulkách se poskytují údaje vyjádřené v jednotkách hmotnosti.

Tabulka A – Domácí těžba

MF.1	Biomasa
MF.1.1	Zemědělské plodiny (kromě pícnin)
MF.1.1.1	Obiloviny
MF.1.1.2	Okopaniny a hlízy
MF.1.1.3	Plodiny na výrobu cukru
MF.1.1.4	Luštěniny
MF.1.1.5	Ořechy
MF.1.1.6	Olejniny

▼**M2**

MF.1.1.7	Zelenina
MF.1.1.8	Ovoce
MF.1.1.9	Vlákniny
MF.1.1.A	Ostatní plodiny (kromě pícnin) j.n.
MF.1.2	Zbytky zemědělských plodin (využité), pícniny a spasená biomasa
MF.1.2.1	Zbytky plodin (využité)
MF.1.2.1.1	Sláma
MF.1.2.1.2	Ostatní zbytky zemědělských plodin (listy cukrovky a krmné řepy atd.)
MF.1.2.2	Pícniny a spasená biomasa
MF.1.2.2.1	Pícniny (včetně biomasy sklizené z travních porostů)
MF.1.2.2.2	Spasená biomasa
MF.1.3	Dřevo
MF.1.3.1	Surové dříví (průmyslová kulatina)
MF.1.3.2	Palivové dřevo a ostatní těžba
MF.1.4	Rybolov, vodní rostliny a živočichové, lov a sběr
MF.1.4.1	Rybolov (volně žijící ryby)
MF.1.4.2	Ostatní vodní živočichové a rostliny
MF.1.4.3	Lov a sběr
MF.2	Kovové nerosty (surové rudy)
MF.2.1	Železo
MF.2.2	Neželezné kovy
MF.2.2.1	Měď
MF.2.2.2	Nikl
MF.2.2.3	Olovo
MF.2.2.4	Zinek
MF.2.2.5	Cín
MF.2.2.6	Zlato, stříbro, platina a ostatní drahé kovy
MF.2.2.7	Bauxit a ostatní hliník
MF.2.2.8	Uran a thorium

▼**M2**

MF.2.2.9	Ostatní neželezné kovy
MF.3	Nekovové nerosty
MF.3.1	Mramor, žula, pískovec, porfyr, čedič, ostatní kameny pro výtvarné nebo stavební účely (kromě břidlice)
MF.3.2	Křída a dolomit
MF.3.3	Břidlice
MF.3.4	Chemické minerály a minerály pro výrobu hnojiv
MF.3.5	Sůl
MF.3.6	Vápenec a sádrovec
MF.3.7	Jíly a kaolin
MF.3.8	Písek a štěrk
MF.3.9	Ostatní nekovové nerosty j.n.
MF.3.A	Vytěžené zemní materiály (včetně zeminy), jen využité (nepovinné vykazování)
MF.4	Fosilní energetické materiály/nosiče
MF.4.1	Uhlí a ostatní pevné energetické materiály/nosiče
MF.4.1.1	Lignit (hnědé uhlí)
MF.4.1.2	Černé uhlí
MF.4.1.3	Ropné břidlice a dehtové písky
MF.4.1.4	Rašelina
MF.4.2	Kapalné a plynné energetické materiály/nosiče
MF.4.2.1	Ropa, její kondenzáty a kapalné podíly zemního plynu (NGL)
MF.4.2.2	Zemní plyn

Tabulky B (Dovoz – obchod celkem) a D (Vývoz – obchod celkem)

MF.1	Biomasa
MF.1.1	Zemědělské plodiny (kromě pícnin)
MF.1.1.1	Obiloviny
MF.1.1.2	Okopaniny a hlízy
MF.1.1.3	Plodiny na výrobu cukru
MF.1.1.4	Luštěniny
MF.1.1.5	Ořechy
MF.1.1.6	Olejniny

▼**M2**

MF.1.1.7	Zelenina
MF.1.1.8	Ovoce
MF.1.1.9	Vlákniny
MF.1.1.A	Ostatní plodiny (kromě pícnin) j.n.
MF.1.2	Zbytky zemědělských plodin (využité), pícniny a spasená biomasa
MF.1.2.1	Zbytky plodin (využité)
MF.1.2.1.1	Sláma
MF.1.2.1.2	Ostatní zbytky zemědělských plodin (listy cukrovky a krmné řepy atd.)
MF.1.2.2	Pícniny a spasená biomasa
MF.1.2.2.1	Pícniny (včetně biomasy sklizené z travních porostů)
MF.1.3	Dřevo
MF.1.3.1	Surové dříví (průmyslová kulatina)
MF.1.3.2	Palivové dřevo a ostatní těžba
MF.1.4	Rybolov, vodní rostliny a živočichové, lov a sběr
MF.1.4.1	Rybolov (volně žijící ryby)
MF.1.4.2	Ostatní vodní živočichové a rostliny
MF.1.5	Živá zvířata a živočišné produkty (kromě volně žijících ryb, vodních rostlin a živočichů a zvířat získaných lovem a sběrem)
MF.1.5.1	Živá zvířata (kromě volně žijících ryb, vodních rostlin a živočichů a zvířat získaných lovem a sběrem)
MF.1.5.2	Maso a masné výrobky
MF.1.5.3	Mléčné produkty, ptačí vejce a med
MF.1.5.4	Ostatní produkty ze zvířat (živočišná vlákna, kůže, kožešiny, peří atd.)
MF.1.6	Produkty hlavně z biomasy
MF.2	Kovové nerosty (surové rudy)
MF.2.1	Železo
MF.2.2	Neželezné kovy
MF.2.2.1	Měď
MF.2.2.2	Nikl
MF.2.2.3	Olovo

▼**M2**

MF.2.2.4	Zinek
MF.2.2.5	Cín
MF.2.2.6	Zlato, stříbro, platina a ostatní drahé kovy
MF.2.2.7	Bauxit a ostatní hliník
MF.2.2.8	Uran a thorium
MF.2.2.9	Ostatní neželezné kovy
MF.2.3	Produkty hlavně z kovů
MF.3	Nekovové nerosty
MF.3.1	Mramor, žula, pískovec, porfyr, čedič, ostatní kameny pro výtvarné nebo stavební účely (kromě břidlice)
MF.3.2	Křída a dolomit
MF.3.3	Břidlice
MF.3.4	Chemické minerály a minerály pro výrobu hnojiv
MF.3.5	Sůl
MF.3.6	Vápenec a sádrovec
MF.3.7	Jíly a kaolin
MF.3.8	Písek a štěrk
MF.3.9	Ostatní nekovové nerosty j.n.
MF.3.B	Produkty hlavně z nekovových minerálů
MF.4	Fosilní energetické materiály/nosiče
MF.4.1	Uhlí a ostatní pevné energetické materiály/nosiče
MF.4.1.1	Lignit (hnědé uhlí)
MF.4.1.2	Černé uhlí
MF.4.1.3	Ropné břidlice a dehtové písky
MF.4.1.4	Rašelina
MF.4.2	Kapalné a plynné energetické materiály/nosiče
MF.4.2.1	Ropa, její kondenzáty a kapalné podíly zemního plynu (NGL)
MF.4.2.2	Zemní plyn
MF.4.2.3	Načerpané palivo (dovoz: rezidentskými jednotkami v zahraničí; vývoz: nerezidentskými jednotkami na domácím území)
MF.4.2.3.1	Palivo pro pozemní dopravu

▼M2

MF.4.2.3.2 Palivo pro vodní dopravu

MF.4.2.3.3 Palivo pro leteckou dopravu

MF.4.3 Produkty hlavně z fosilních energetických materiálů

MF.5 Jiné produkty

MF.6 Odpad určený ke konečnému zpracování a k odstranění

▼B

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předávání údajů.

▼M1

PŘÍLOHA IV

MODUL ÚČTŮ VÝDAJŮ NA OCHRANU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Oddíl 1

CÍLE

Účty výdajů na ochranu životního prostředí poskytují údaje o výdajích na ochranu životního prostředí, tj. o ekonomických zdrojích věnovaných rezidentskými jednotkami na ochranu životního prostředí, a to způsobem, který je slučitelný s údaji vykazovanými v rámci ESA. Tyto účty umožní sestavování národních výdajů na ochranu životního prostředí, které se definují jako úhrn užití služeb ochrany životního prostředí rezidentskými jednotkami, tvorby hrubého fixního kapitálu (THFK) při činnostech ochrany životního prostředí a transferů na ochranu životního prostředí, které nejsou protipoložkou předchozích položek, bez financování nerezidenty.

Účty výdajů na ochranu životního prostředí by měly využít stávajících informací z národních účtů (účet výroby a účet tvorby důchodů; THFK podle NACE, tabulky dodávek a užití; údaje podle klasifikace funkcí vládních institucí), strukturálních statistik podniků, registru hospodářských subjektů a dalších zdrojů.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány pro účely účtů výdajů na ochranu životního prostředí.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Účty výdajů na ochranu životního prostředí mají stejné hranice systému jako ESA a vykazují výdaje na ochranu životního prostředí pro hlavní, vedlejší a pomocné činnosti. Pokrývají tyto sektory:

— vládní instituce (včetně neziskových institucí sloužících domácnostem) a podniky jako institucionální sektory produkující služby ochrany životního prostředí. Specializovaní producenti produkují služby ochrany životního prostředí jako svou hlavní činnost,

— domácnosti, vládní instituce a podniky jako spotřebitele služeb ochrany životního prostředí,

— nerezidenty jako příjemce nebo plátce transferů na ochranu životního prostředí.

▼M2

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy vypracovávají účty výdajů na ochranu životního prostředí podle těchto ukazatelů definovaných ve shodě s ESA:

— produkce služeb na ochranu životního prostředí. Rozlišená tržní produkce, netržní produkce a produkce pomocných činností,

— mezispotřeba služeb na ochranu životního prostředí,

▼M2

— mezispotřeba služeb na ochranu životního prostředí pro produkci služeb na ochranu životního prostředí,

— dovoz a vývoz služeb na ochranu životního prostředí,

— daň z přidané hodnoty (DPH) a ostatní daně bez dotací na produkty služeb na ochranu životního prostředí,

— tvorba hrubého fixního kapitálu a čisté pořízení nefinančních nevyráběných aktiv pro produkci služeb na ochranu životního prostředí,

— konečná spotřeba služeb na ochranu životního prostředí,

— transfery na ochranu životního prostředí (přijaté/vyplacené).

Všechny údaje se uvádějí v milionech národní měny.

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 24 měsíců od konce referenčního roku. Toto ustanovení platí od referenčního roku 2020.

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady celkových hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-28. Tam, kde je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok 2020.

5. Při každém předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n–2, n–1 a n, kde n je referenční rok. Členské státy mohou poskytovat jakékoli dostupné údaje pro jednotlivé roky předcházející roku 2018.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

1. Údaje za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 se vykazují rozčleněné podle:

   — druhu producentů/spotřebitelů služeb na ochranu životního prostředí, jak jsou definovány v oddíle 2,

   — třídy klasifikace činností na ochranu životního prostředí (CEPA) shrnuté takto:

      — CEPA 1

      — CEPA 2

      — CEPA 3

      — CEPA 4

      — CEPA 5

▼M2

— CEPA 6

— souhrn CEPA 7, CEPA 8 a CEPA 9

— následujícího členění NACE pro pomocnou produkci služeb na ochranu životního prostředí: NACE Rev. 2 B, C, D, oddíl 36. Údaje pro sekci C se vykazují takto:

— NACE C10–C12 – výroba potravinářských výrobků, nápojů a tabákových výrobků

— NACE C17 – výroba papíru a výrobků z papíru

— NACE C19–C20 – výroba koksu, rafinovaných ropných produktů, chemických látek a chemických přípravků

— NACE C21–C23 – výroba farmaceutických přípravků, pryžových a plastových výrobků a ostatních nekovových minerálních výrobků

— NACE C24– výroba základních kovů

— NACE C25–C30 – výroba kovodělných výrobků včetně strojů a zařízení

— NACE C13–C16, C18, C31–33 – jiné výrobní činnosti.

Členské státy, v nichž celkový obrat nebo počet osob pracujících v jednom nebo více z těchto členění NACE představuje méně než 1 % celkového objemu Unie, nemusí pro tato členění NACE poskytovat údaje.

2. Třídy CEPA uvedené v bodě 1 jsou následující:

CEPA 1 – Ochrana ovzduší a klimatu

CEPA 2 – Nakládání s odpadními vodami

CEPA 3 – Nakládání s odpady

CEPA 4 – Ochrana a sanace půdy, podzemních a povrchových vod

CEPA 5 – Omezování hluku a vibrací

CEPA 6 – Ochrana krajiny a biodiverzity

CEPA 7 – Ochrana proti záření

CEPA 8 – Výzkum a vývoj zaměřený na ochranu životního prostředí

CEPA 9 – Ostatní činnosti na ochranu životního prostředí.

▼M1

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předání údajů.

▼M1

PŘÍLOHA V

MODUL ÚČTŮ SEKTORU ENVIRONMENTÁLNÍHO ZBOŽÍ A SLUŽEB

Oddíl 1

CÍLE

Statistiky o environmentálním zboží a službách zaznamenávají a poskytují údaje o produkčních činnostech národních hospodářství, které vytvářejí environmentální produkty, a to způsobem, který je slučitelný s údaji vykazovanými v rámci ESA.

Účty sektoru environmentálního zboží a služeb by měly využívat stávající informace z národních účtů, strukturálních statistik podniků, registru ekonomických subjektů a dalších zdrojů.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány pro účely účtů sektoru environmentálního zboží a služeb.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Sektor environmentálního zboží a služeb má stejné hranice systému jako ESA a sestává z veškerého environmentálního zboží a služeb, které jsou vytvářeny ve vymezené oblasti výroby. Evropský systém účtů definuje výrobu jako činnost prováděnou pod kontrolou a v odpovědnosti institucionální jednotky, která používá vstupy práce, kapitálové vstupy a vstupy výrobků a služeb pro tvorbu produkce ve formě výrobků a služeb.

Environmentální zboží a služby spadají do těchto kategorií: specifické environmentální služby, výhradně environmentální produkty (související produkty), upravené zboží a environmentální technologie.

▼M2

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy vypracovávají statistiky o sektoru environmentálního zboží a služeb podle těchto ukazatelů:

— produkce celého sektoru environmentálního zboží a služeb a tržních činností,

— vývoz sektoru environmentálního zboží a služeb,

— přidaná hodnota celého sektoru environmentálního zboží a služeb a tržních činností,

— zaměstnanost v celém sektoru environmentálního zboží a služeb a v rámci tržních činností.

Všechny údaje se uvádějí v milionech národní měny s výjimkou ukazatele zaměstnanosti, který se uvádí v zaměstnancích na plný úvazek.

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 22 měsíců od konce referenčního roku. Toto ustanovení platí od referenčního roku 2020.

▼M2

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady celkových hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-28. Tam, kde je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok 2020.

5. Při každém předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n–2, n–1 a n, kde n je referenční rok. Členské státy mohou poskytovat jakékoli dostupné údaje pro jednotlivé roky předcházející roku 2018.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

1. Údaje za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 se vykazují v kombinaci klasifikací podle:

   — klasifikace ekonomických činností NACE Rev. 2 shrnuté takto:

      — NACE A

      — NACE B

      — NACE C

      — NACE D

      — NACE E

      — NACE F

      — NACE J

      — NACE M

      — NACE O

      — NACE P

      — souhrn NACE G + NACE H + NACE I + NACE K + NACE L + NACE N + NACE Q + NACE R + NACE S + NACE T + NACE U

   — třídy klasifikace činností na ochranu životního prostředí (CEPA) a klasifikace činností v oblasti hospodaření s přírodními zdroji (CReMA) shrnuté takto:

      — CEPA 1

      — CEPA 2

      — CEPA 3

      — CEPA 4

      — CEPA 5

      — CEPA 6

▼M2

— souhrn CEPA 7, CEPA 8 a CEPA 9

— CReMA 10

— CReMA 11

— CReMA 13

— CReMA 13 A

— CReMA 13B

— CReMA 13C

— CReMA 14

— souhrn CReMA 12, CReMA 15 a CReMA 16

2. Třídy CEPA uvedené v bodě 1 jsou popsány v příloze IV. Třídy CReMA uvedené v bodě 1 jsou následující:

CReMA 10 – Vodní hospodářství

CReMA 11 – Lesní hospodářství

CReMA 12 – Péče o planě rostoucí rostliny a volně žijící živočichy

CReMA 13 – Hospodaření s energetickými zdroji:

CReMA 13 A – Výroba energie z obnovitelných zdrojů

CReMA 13 B – Úspory a hospodaření s teplem/energií

CReMA 13 C – Minimalizace spotřeby fosilních energetických zdrojů jako surovin

CReMA 14 – Hospodaření s nerosty

CReMA 15 – Výzkum a vývoj zaměřený na hospodaření s přírodními zdroji

CReMA 16 – Ostatní činnosti zaměřené na hospodaření s přírodními zdroji.

▼M1

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předání údajů.

▼M1

PŘÍLOHA VI

MODUL ÚČTŮ FYZICKÝCH ENERGETICKÝCH TOKŮ ENERGIÍ

Oddíl 1

CÍLE

Účty fyzických energetických toků poskytují údaje o fyzických energetických tocích vyjádřené v terajoulech, a to způsobem, který je plně slučitelný s ESA. Zaznamenávají energetické údaje v souvislosti s ekonomickými činnostmi rezidentských jednotek národních hospodářství rozčleněné podle ekonomických činností. Poskytují údaje o dodávkách a užití přírodních energetických zdrojů/vstupů, energetických produktů a energetických reziduí. Ekonomické činnosti zahrnují výrobu, spotřebu a akumulaci.

Tato příloha vymezuje údaje, které mají být členskými státy shromažďovány, sestavovány, předávány a vyhodnocovány pro účely účtů fyzických energetických toků.

Oddíl 2

ROZSAH POKRYTÍ

Účty fyzických energetických toků mají stejné hranice systému jako ESA a rovněž vycházejí ze zásady rezidence.

V souladu s ESA je jednotka rezidentskou jednotkou země, pokud je její ekonomický zájem soustředěn na ekonomickém území této země, tedy pokud se po delší dobu (jeden rok nebo více) zabývá ekonomickými činnostmi na tomto území.

V účtech fyzických energetických toků se zaznamenávají fyzické energetické toky pocházející z činností všech rezidentských jednotek bez ohledu na to, kde z geografického hlediska k těmto tokům skutečně dochází.

V účtech fyzických energetických toků se zaznamenávají fyzické energetické toky ze životního prostředí do hospodářství, uvnitř hospodářství a z hospodářství zpět do životního prostředí.

Oddíl 3

SEZNAM UKAZATELŮ

Členské státy vypracovávají statistiky o účtech fyzických energetických toků podle těchto ukazatelů:

— fyzické energetické toky rozčleněné do tří obecných kategorií:

  i) přírodní energetické vstupy/zdroje,

  ii) energetické produkty,

  iii) energetická rezidua,

— původ fyzických energetických toků rozčleněných do pěti kategorií: výroba, spotřeba, akumulace, nerezidenti a životní prostředí,

— určení fyzických energetických toků, rozčleněné do stejných pěti kategorií jako v případě jejich původu.

Všechny údaje jsou uváděny v terajoulech.

▼M1

Oddíl 4

PRVNÍ REFERENČNÍ ROK, ČETNOST A LHŮTY PRO PŘEDÁVÁNÍ

1. Statistiky se sestavují a předávají každoročně.

2. Statistiky se předávají do 21 měsíců od konce referenčního roku.

3. Aby bylo vyhověno požadavkům uživatele na úplné a aktuální soubory údajů, vypracuje Komise (Eurostat) co nejdříve poté, kdy budou k dispozici dostatečné údaje pro jednotlivé země, odhady hlavních souhrnných ukazatelů tohoto modulu za EU-28. Tam, kde je to možné, Komise (Eurostat) vypracuje a zveřejní odhady údajů, které členské státy nepředaly ve lhůtách stanovených v bodě 2.

4. Prvním referenčním rokem je rok 2015.

5. Při prvním předání údajů členské státy poskytnou také roční údaje za období od roku 2014 do prvního referenčního roku.

6. Při každém dalším předání údajů Komisi členské státy poskytují roční údaje za roky n – 2, n – 1 a n, kde n je referenční rok. Členské státy mohou poskytovat jakékoli dostupné údaje pro jednotlivé roky předcházející roku 2014.

Oddíl 5

VYKAZOVACÍ TABULKY

1. Za každý ukazatel uvedený v oddíle 3 se vykazují tyto údaje ve fyzických jednotkách:

   — Tabulka dodávek energetických toků. Tato tabulka zaznamenává v řádcích dodávky z přírodních energetických zdrojů/vstupů, energetických produktů a energetických reziduí a ve sloupcích původ, tedy „dodavatele“.

   — Tabulka užití energetických toků. Tato tabulka zaznamenává v řádcích užití přírodních energetických zdrojů/vstupů, energetických produktů a energetických reziduí a ve sloupcích určení, tedy „uživatele“.

   — Tabulka užití energetických toků, jejichž užití souvisí s emisemi. Tato tabulka zaznamenává v řádcích užití přírodních energetických zdrojů/vstupů a energetických produktů a ve sloupcích uživatele, tedy producenta emisí.

   — Převodní tabulka udávající různé prvky, ze kterých sestává rozdíl mezi energetickými účty a energetickými bilancemi.

2. Struktura rozvržení údajů do sloupců a řádků v tabulkách dodávek a užití energetických toků (včetně energetických toků, jejichž užití souvisí s emisemi) je shodná.

3. Ve sloupcích se vykazuje původ (dodávka) nebo určení (užití) fyzických toků. Sloupce jsou rozčleněny do pěti kategorií:

   — „Výroba“ se vztahuje k výrobě zboží a služeb. Výrobní činnosti jsou klasifikovány podle NACE Rev. 2 a údaje se poskytují na úrovni agregace A*64.

▼M1

— „Spotřeba“ se v případě konečné spotřeby domácností uvádí celkem a rovněž v rozdělení do tří podtříd (doprava, topení/chlazení, ostatní).

— „Akumulace“ znamená změnu stavu zásob energetických produktů v hospodářství.

— „Nerezidenti“ zaznamenává toky dovážených a vyvážených produktů.

— „Životní prostředí“ zaznamenává původ toků z přírodních zdrojů a určení reziduálních toků.

4. V řádcích se vykazují druhy fyzických toků klasifikované jako v první odrážce oddílu 3.

5. Klasifikace přírodních energetických zdrojů/vstupů, energetických produktů a energetických reziduí je následující:

— Přírodní energetické zdroje/vstupy jsou rozčleněny na neobnovitelné a obnovitelné přírodní energetické zdroje.

— Energetické produkty jsou rozčleněny podle klasifikace používané v evropských energetických statistikách.

— Energetická rezidua zahrnují odpad (bez peněžní hodnoty); ztráty během těžby/dobývání, distribuce/dopravy, transformace/přeměny a skladování; jakož i vyrovnávací položky za účelem vyrovnání tabulek dodávek a užití.

6. „Převod“ z ukazatele založeného na zásadě rezidence na ukazatele založeného na územní, principu se vykazuje za národní hospodářství jako celek (bez rozčlenění podle odvětví) a získá se takto:

celková spotřeba energie rezidentskými jednotkami

– spotřeba energie rezidentskými jednotkami v zahraničí

+ spotřeba energie nerezidenty na daném území

+ statistické rozdíly

= hrubá domácí spotřeba energie (na územím principu).

Oddíl 6

MAXIMÁLNÍ DÉLKA PŘECHODNÝCH OBDOBÍ

Maximální délka přechodného období pro uplatňování ustanovení této přílohy je dva roky od uplynutí lhůty pro první předání údajů.